

Over zien en gezien worden

Machtsverhoudingen in beeld

Beeldend kunstenaar Floor Meijers (1980) werkt met foto's en bewerkt ze soms. Een belangrijk thema is de machtsverhouding tussen de geportretteerde en de kijker en privé versus publiek. Met een recente serie beschilderde profielfoto's toont ze hoeveel we prijsgeven op social media.

Door Heidi Vandamme

Floor Meijers is gefascineerd door hoe mensen zichzelf presenteren op social media. Profielfoto's zijn voor haar een grote bron van inspiratie; ze beschildert de foto's tot het bijna abstracte beelden zijn. Daarbij vergroot ze opmerkelijke details, maakt nieuwe uitsneden of voegt elementen toe. Het resultaat zit tussen fotografie en schilderen in.

Zelf houdt Floor er trouwens helemaal niet van om gefotografeerd te worden, dan is ze zich veel te veel bewust van haar lichaam en hoe ze er bij staat. Ze zit nauwelijks op social media en op haar WhatsApp-profiel staat een foto van haar opa. Zij verwondert zich over het gemak waarmee anderen zichzelf laten zien en over de vrijgevigheid waarmee ze informatie over zichzelf delen.

Gruwelijke krantenfoto

Bijna dagelijks speurt Floor digitale kanalen af, op zoek naar sterke beelden. Daar maakt ze dan screenshots van. Vaak gaat het om beelden die op het randje van het betamelijke zitten. Ze wijst naar een gruwelijke krantenfoto die ze op de muur van haar atelier in Amsterdam-West heeft gespeld, het beeld grijpt haar erg aan. Op de foto zijn de opeengestapelde lichamen van overleden Afrikaanse drenkelingen in een boot te zien. 'Omdat het donkere mensen betreft, wordt dit beeld geplaatst. Als het Nederlandse, blanke slachtoffers waren geweest, was deze foto vast niet gepubliceerd, want dan komt het te dichtbij.' Dit soort ongelijkheid houdt haar bezig.

Sekssymbool

Een bronzen beeld van voormalig sekssymbool Brigitte Bardot in de Braziliaanse kustplaats Búzios is het onderwerp van een andere serie overgeschilderde foto's. Floor zag op internetfoto's hoe zowel mannen als vrouwen ongegeneerd op het beeld van Bardot gingen zitten of anderszins

seksuele toespelingen maakten. Uit de wijze waarop sommigen zich met het beeld laten portretteren, blijkt een scheve machtsverhouding tussen degene die kijkt en bekeken wordt. Het fascineert Floor.

Intimiteit

Parallel hieraan werkt ze aan een serie portretten van stellen in hun eigen huizen, veelal vrienden uit haar studietijd aan de Gerrit Rietveld Academie. In een boek dat hiervan het voorlopige resultaat is, zitten tal van losse foto's. Het betreffen aanvullingen op de bestaande serie: in sommige gevallen is sprake van een nieuwe partner of zijn er kinderen bijgekomen. In een enkel geval willen geportretteerden niet langer meewerken. Dergelijke series worden volgens Floor pas over tien tot vijftien jaar interessant. Ze licht toe: 'In de leeftijd van vijfentwintig tot vijfenvertig jaar gebeurt er veel in je leven. Dat probeer ik in deze serie vast te leggen. Maar ik treed hiermee wel binnen in de intimiteit van een ander, daar moet en wil ik voorzichtig mee omgaan.'

Bekeken worden

Een nog persoonlijker project vormt de serie foto's van haar eigen kinderen. Ze portretteert hen dagelijks, stevast aan het eind van de dag: haar dochter sinds ze twee is (ze is nu elf jaar), haar zoon vrijwel vanaf zijn geboorte. Ze noemt het 'non-foto's op non-momenten'. Het is een kort moment van contact, maar ook niet meer dan dat. De enige voorwaarde die ze stelt is dat haar kinderen haar aankijken. 'Je ziet ze spelen met het idee van bekeken worden, met andere woorden je ziet het bewustzijn van de aanwezigheid van de camera in de foto's ontstaan. Het gaat mij in dit project dan ook niet zozeer om de fysieke ontwikkeling van mijn kinderen, maar om de ontwikkeling van hun bewustwording.' Ook hiervoor geldt dat er tijd overheen moet voor ze de foto's naar buiten wil brengen. Floor formuleert

'Als mijn werk wordt gezien, dan bestaat het'

het als volgt: 'Soms moet je geduld hebben. Zie het als materiaal dat er is en waar ik ooit nog iets mee wil.'

Bikram yoga

Al veertien jaar lang zit Floor met veel plezier op Bikram yoga, soms wel drie keer per week. Het rendement is hoog: het zorgt voor focus en stelt Floor in staat om hoofdzaken beter te onderscheiden van bijzaken. Tegelijkertijd vergt het ook veel discipline en geduld met tijd, wat een forse uitdaging is voor een ongeduldige persoonlijkheid. Maar ook dat kan Floor weer gebruiken in de manier waarop ze met haar werk omgaat.

Grootste drijfveer

Tijd, herhaling, machtsverhouding tussen degene die kijkt en bekeken wordt, privé versus publiek. Het zijn terugkerende thema's in het werk van Floor Meijers. Ze broedt alweer op een volgend project: in haar telefoon zitten foto's van baby's, waarvan ze zich soms niet herinnert van wie ze zijn, noch door wie ze zijn doorgestuurd. Met dit gegeven wil ze iets. Wat het precies gaat worden, weet ze nog niet. Wat Floor betreft zal ook dit project ooit het daglicht zien, want dat is immers haar grootste drijfveer. 'Als mijn werk niet wordt gezien, bestaat het niet in de hoofden van andere mensen.' 📌

Kijk ook op:
floormeijers.nl